

Juldagen

Psalmer: 339, 72:1, 338, 329, (327), 328

Texter: Jes 9:2-7, 1 Joh 1:1-4, Luk 2:1-20

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Predikotext: Luk 2:1-20

Låt oss be!

Herre, lär oss ta emot julbudskapet på samma sätt som Maria så att vi bevarar och begrundar det i våra hjärtan. Amen

För 2000 år sedan föddes ett barn i Betlehem och alla kristna kyrkor firar hans födelsedag därför att det är något alldeles speciellt med detta barn. En ängel förkunnade vem han var: *I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren.* Herdarna förstod vad som låg bakom dessa ord *Frälsare, Messias, Herren* - de förstod storheten i vad som hänt. De var enkla människor men kunde sin Bibeln. För att vi också ska förstå storheten i denna händelse behöver vi samma bakgrund.

Bibeln handlar till större delen om mänsklighetens historia men talar också om vad som var före tiden, vad som kommer efter tiden och om den som står över och utom tiden. Före jorden och universum, ja, före själva tiden fanns Gud. Han är den evige, allsmäktige. Han har skapat allting och regerar över allting. Han är till sitt väsen evig - han står över och utom tiden.

För att vi ska förstå storheten i vad som hände i Betlehem en natt för 2000 år sedan tar aposteln Johannes oss på en svindlande resa från evigheten, sedan genom tiden från skapelsen för att till slut stanna upp vid den person som föds just denna natt: *I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom honom, och utan honom blev ingenting till av det som är till... Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, den härlighet som den Enfödde har från Fadern. Och han var full av nåd och sanning.*

Gud, den evige, som var till före skapelsen, han som skapat jorden och universum, lät sig födas av en jungfru och blev människa. Han upphörde inte att vara Gud när han blev människa utan blev Gudamänniskan, Jesus Kristus. Jesus betyder Frälsare, Kristus är detsamma som Messias och han är Gud den

allsmäktige - Herren. Det är detta ängeln förkunnade för herdarna: *I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren.*

Varför blev den evige Guden människa? För att svara måste vi måste följa spåret bakåt i historien. Vi kan sätta ganska säkra årtal på händelser i frälsningshistorien ungefär 4000 år bakåt från vår tid. Men det är svårt att sätta årtal på det som skedde före Abraham eftersom de historiska återgivningarna är få och kortfattade. Det är egentligen bara Bibeln som är ett trovärdigt vittne om den tidiga världshistorien. På ett ungefär vet vi när Noas flod inträffade eller när världen blev skapad. Från Abrahams tid måste man lägga ett par tusen år för vara vid världens skapelse och våra första föräldrar. Den tidigaste världshistorien är nyckeln till allt som sedan händer. Utan de första kapitlen i Bibeln skulle vi inte kunna förstå julnattens stora händelse.

Våra första föräldrar skapades heliga till gemenskap med Gud. Men de lyssnade till djävulen och bröt gemenskapen med Gud genom brott mot Guds bud. Det krävs en helig människa för att leva ett heligt liv inför Gud. Våra första föräldrar förlorade sin rättfärdighet. Eftersom de blivit syndare så var också allt de gjorde verk av syndare - alltså synd. Deras barn blev lika sina föräldrar, och deras barn efter dem och så har det fortsatt genom historien. Men i hopplösheten gavs det hopp. Gud lovade en Frälsare, född av kvinna, som skulle krossa ormens välde. Allt sedan dess har de troende väntat Frälsarens födelse. Och när de troende blev fler började man offentligt predika budskapet om Frälsaren som skulle födas av kvinna och göra djävulens gärningar om intet. Julbudskapet är världens äldsta budskap ämnat att förkunnas för alla människor.

Med tiden upprepade Gud sitt löfte. Guds ord kom till Noa, Job, Abraham, Isak, Jakob och Mose och gav ytterligare detaljer om Frälsaren. Kung David fick detta löfte från Gud: *När din tid är ute och du vilar hos dina fäder, ska jag efter dig upphöja den avkomling som ska utgå ur ditt liv, och jag ska befästa hans kungadöme. Han ska bygga ett hus åt mitt namn, och jag ska befästa hans kungatron för evigt. Jag ska vara hans fader och han ska vara min son...* (2 Sam 7:12-14a).

Ytterligare 300 år senare uppenbarade Gud genom profeten Mika att den gudomlige Frälsaren skulle födas i Davids stad Betlehem: *Men du, Betlehem Efrata, som är så liten bland Juda tusenden, från dig ska det åt mig komma en som ska härskas i Israel. Hans ursprung är före tiden, från evighetens dagar.* (Mika 5.2)

Vid samma tid fick Guds folk genom profeten Jesaja veta att Frälsaren skulle födas genom ett under av en jungfru. Hans namn avslöjar att han är mer än en människa - han är Gud och människa i en person: *Se, jungfrun ska bli havande och föda en son och hon ska ge honom namnet Immanuel.* (Jesaja 7:14) *Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste* . (Jesaja 9:6)

Gud styrde historien på ett suveränt sätt så att dessa löften och profetior gick i uppfyllelse när tiden var inne. När kejsar Augustus gav befallning om en skattskrivning så var det en maktdemonstration från Roms sida och en förödmjukelse för judarna. Alla var tvungna att skattskrivna sig i sin hemstad. Eftersom både Maria och Josef var av Davids släkt var Maria tvungen till denna mödosamma resa, höggravid som hon var, De färdades från Nasaret i Galileen till Betlehem i Judeen. Men vad var lämpligare för den kung som skulle ärva kung Davids tron än att födas i Davids stad Betlehem? Så var det också förutsagt. Kejsar Augustus, och Quirinius som ansvarade för skattskrivningen i Israel, var bara verktyg i Guds hand för att löfterna skulle gå i uppfyllelse.

Genom tiderna har kultur, traditioner och levnadssätt förändrats. Tekniken har utvecklats enormt. Men människans hjälplöshet inför döden har inte förändrats. Människans förmåga i andliga ting har inte utvecklats. Människan är fortfarande en syndare inför Gud och kan inte utföra annat än en syndares verk vad hon än gör. Gud kräver helighet och det saknar vi. Oavsett i vilken tid vi lever behöver vi en Frälsare som kommer med förlåtelse och ger oss frid med Gud.

Frälsaren föddes i all enkelhet. Allt som hände var på ett sätt förödmjukande. Kejsarens påbud var förödmjukande för judarna. När de kom fram till Davids stad fanns ingen plats för dem annat än i ett stall. Den nyfödde blev lindad och lagd i en krubba. Allt andades enkelhet utom uppenbarelsen av HERRENS härlighet för herdarna och änglasången. Och egentligen även denna uppenbarelse. Till vilka sände HERREN änglarna? För vilka valde HERREN att presentera den nyfödde? Han gjorde det för de enklaste och fattigaste människor som fanns i trakten, herdarna som låg ute och vaktade sin hjord om natten.

Fast han var en gudomlig kung kom Jesus som en tjänare. Han kom för att utföra det ingen människa förmår. Han kom för att göra djävulens gärningar om intet. Han kom för att i vårt ställe uppfylla alla krav på lydnad och helighet som Gud har på oss. Han kom för att i vårt ställe bära straffet för vår synd. Han kom som Frälsare för alla människor från världens begynnelse till dess slut. Gud har hänvisat alla syndare till honom från världens begynnelse och vi fortsätter

förkunna evangeliet om Frälsaren till tidens slut. Det finns inget annat namn som människor fått genom vilket vi blir frälsta.

Herrens härlighet lyste kring herdarna och de blev förskräckta. Men ängeln sa att de inte behövde vara rädda. Ängeln kom med ett budskap om en stor glädje för hela folket - alla människor. Den sedan länge utlovade Frälsaren hade blivit född åt dem i Davids stad och han är Messias, Herren. De skulle finna ett nyfött barn som låg lindat i en krubba. Sannolikheten att de skulle hitta andra nyfödda barn i Betlehem var stor, men inte att de skulle hitta en nyfödd som låg i en krubba. De kunde inte ta fel. Då de såg barnet visste de att de såg Frälsaren, Messias, Herren, som kommit för att uträtta ett gudomligt verk.

Tillsammans med en stor himmelsk här förkunnade ängeln att Frälsaren kommit för att sluta det största och märkligaste fredsavtal som slutits i historien. Den gemenskap med Gud som människorna förlorat genom sina synder skulle han återupprätta. Fredsavtal brukar innehålla villkor som bägge parterna ska hålla. Men detta fredsavtal ställer inga krav på oss, istället ger Gud oss en fri gåva av nåd. Jesu verk ger all ära åt Gud och ger åt oss människor frid med Gud. Det behöver inte innebära en känsla av frid. Det är inte julstämning som änglarna sjunger om. Det är en objektiv frid som grundar sig på Kristi verk. Änglarna förkunnar nåd för människor som inte förtjänat nåd. Änglarna sjunger om Guds kärleksbevis till en värld som inte förtjänat hans kärlek. Allt detta ligger i änglarnas ord: *frid på jorden bland människor han älskar. Så högt älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son...* Vårt julfirande består i att vi tar emot budskapet, tror det och gläder oss över det.

De enkla fattiga herdarna blev de första som förkunnade om Frälsaren som hade kommit - uppfyllelsen av det forntida löftet. Sedan dess har detta förkunnats och så sker än idag hos oss. När vi hör om Frälsarens födelse ska vi göra som Maria - bevara och begrunda det vi hört i våra hjärtan. Vi har verkligen god anledning till det. Jesus kom för att återupprätta gemenskapen med Gud. Den gemenskapen tar sin början för oss personligen när vi tar emot Jesus som vår Frälsare och Herre. Men den upphör inte den dag vi vänder tillbaka till jord. Löftet sa att Davids tron skulle bli befäst till evig tid. Kristi rike är ett evigt rike. Han kom som vår Frälsare för att vi ska tillhöra honom och leva under honom i hans eviga rike.

Amen

Låt oss be:

Gud Fader vi tackar dig för din trofasthet - att du uppfyllt dina forntida löften och sänt din Son som vår Frälsare. Lär oss ta vara på tiden så att vi bevarar det glada budskapet om Frälsaren i våra hjärtan. Bevara oss i tron på Jesus så att vi får leva under honom i hans eviga rike. Amen.